

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Dato: 29. november 2004

CHS/CBP J.nr. 20 889

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 19. november følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på L 55 - Spørgsmål 9 (SOU).

Spørgsmål 9 - til L 55:

”Hvordan vil ministeren sikre, at de ældre i forbindelse med ændringen af loven får den forebyggende samtale, og at der stilles spørgsmål, som den eksisterende lov sikrer i dag?”

Svar:

Formålet med lovforslaget er som tidligere nævnt at give kommunerne en bedre mulighed for fleksibel tilrettelæggelse af ordningen med de forebyggende hjemmebesøg, således at kommunerne i større omfang kan målrette indsatsen mod de borgere, der har størst gavn af ordningen.

Derfor giver lovforslaget mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan undtage den gruppe af borgere over 75 år, som i forvejen modtager personlig og praktisk hjælp efter servicelovens § 71, og som derfor er i hyppig kontakt med den kommunale ældrepleje.

Da formålet netop er at give kommunalbestyrelsen mulighed for at differentiere målgruppen, giver det ingen mening, hvis der fra centralt hold samtidig stilles krav om, at alle ældre sikres en forebyggende samtale i den form, som den nuværende ordning indebærer.

Det er vigtigt at understrege, at det er frivilligt for kommunalbestyrelsen, om den vil vælge at undtage modtagere af personlig og praktisk hjælp fra besøgsordningen. Og selvom kommunalbestyrelsen har valgt at undtage denne gruppe, kan myndigheden fortsat vælge at tilbyde et forebyggende hjemmebesøg til en borger, som er undtaget fra besøgsordningen. Dette kan fx ske, hvis det ved (re)visiteringen af den personlige og praktiske hjælp viser sig, at det vil være relevant for den pågældende borger at få et tilbud om et forebyggende hjemmebesøg.

Hvis en kommunalbestyrelse vælger at undtage modtagere af personlig og praktisk hjælp fra besøgsordningen, har de imidlertid også mulighed for at afvise individuelle forespørgsler om forebyggende hjemmebesøg, hvis den pågældende borger tilhører den persongruppe, som kommunen har valgt at undtage fra ordningen.

Det er imidlertid vigtigt at understrege, at kommunalbestyrelsen fortsat har en række forpligtelser - også af forebyggelsesmæssig karakter – overfor borgere, som ikke har ret til forebyggende hjemmebesøg. Det følger af bl.a. bestemmelserne i servicelovens § 3, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde gratis rådgivning til de borgere, som har behov herfor. Formålet med rådgivningen er bl.a. at forebygge sociale problemer og på længere sigt at sætte borgeren i stand til at løse opståede problemer ved egen hjælp.

Endvidere er kommunen ifølge § 113 forpligtet til at følge op på de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit mål. Kommunen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal, i lighed med præmisserne for de forebyggende hjemmebesøg, ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne. Ved (re)visitationen af den personlige og praktiske hjælp vil kommunen således også skulle være opmærksom på, om der kan være behov for eksempelvis genoptræning eller vedligeholdelsestræning, som fx kan være med til at forebygge faldulykker.

Visitatoren kan også vurdere, om der i kommunen er tilbud efter § 65 om aktiverende eller forebyggende tilbud, som kan imødekomme borgerens eventuelle behov for at deltage i fritidsaktiviteter eller danne nye sociale netværk m.v. I den forbindelse vil det i øvrigt også være naturligt at henvise til de aktiviteter, som der kan være tilgængelige via frivillige organisationer i den pågældende kommune. Dette kan fx være tilbud om ældreidræt eller om samtalegrupper for pårørende til demente eller ældre, som har mistet en ægtefælle m.v.

Der henvises også til mine svar på spørgsmål 1-4 og 7-8.

Eva Kjer Hansen

/Charlotte Markussen

